

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE
DECIZIE

16 februarie 2022

mun. Chișinău

Colegiul Penal în următoarea componență:
președinte
judecători

Nadejda TOMA
Liliana CATAN
Ion GUZUN

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de avocatul Musteață Sergiu în numele inculpatului, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 16 noiembrie 2021, în cauza penală privindu-l pe

NEGRU Ion XXXXX, născut la XXXXX,
originar și domiciliat în XXXXX.

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 25.09.2017-22.06.2021;

Instanța de apel: 16.08.2021-16.11.2021;

Instanța de recurs: 19.01.2022- 16.02.2022.

c o n s t a t ă:

1. Prin sentința Judecătorei Chișinău, sediul Rîșcani în sediul Buiucani din 22 iunie 2021, Negru Ion a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 186 alin. (2) lit. c) și d) Cod penal, fiindu-i stabilită pedeapsa sub formă de închisoare pe termen de 1 an, cu executare în penitenciar de tip semiînchis.

2. Pentru a pronunța sentința, prima instanță, în fapt, a constatat că, Negru Ion, la 09 iulie 2017, în perioada de timp de la ora 08:00 până la ora 21:00, intenționat din motive de cupiditate, dându-și seama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale, cu scopul sustragerii bunurilor altor persoane, cunoscând cu certitudine unde partea vătămată Adam Andrei ținea ascunsă cheia de la ușa de la intrare, a deschis ușa și a intrat în casa de pe XXXXX. De unde, a sustras un portmoneu în care se afla buletinul de identitate eliberat pe numele Adam Andrei, bani în sumă de 200 euro (potrivit cursului valutar al Băncii Naționale a Moldovei constituia 20,6369 lei pentru 1 euro, în total 6077,38 lei). În rezultatul acțiunilor criminale ale lui Negru Ion, părții vătămate Adam Andrei, i-a fost cauzat un prejudiciu material considerabil, în sumă totală de 6077, 38 lei.

Astfel, prin acțiunile sale intenționate Negru Ion a săvârșit infracțiunea prevăzută de art. 186 alin. (2) lit. c) și d) Cod penal, individualizată prin furt, adică sustragerea pe ascuns a bunurilor altei persoane, săvârșit prin pătrundere în locuință, cu cauzarea de daune în proporții considerabile.

3. Nefiind de acord cu soluția adoptată de instanța de fond, inculpatul a declarat apel, prin care a solicitat rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri cu casarea sentinței în partea stabilirii pedepsei și pronunțarea unei noi hotărâri prin care să-i fie stabilită o pedeapsă mai blândă, sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității.

În susținerea apelului a invocat că, nu este de acord cu pedeapsa stabilită de prima instanță. Se căiește sincer de cele comise și dorește să repare prejudiciul cauzat. Relevă că este de acord cu munca neremunerată în folosul comunității. Inculpatul explică că duce un mod de viață obișnuit, lucrează în construcții și anterior nu a fost condamnat pentru furturi. Indică că va prezenta în instanța de apel confirmarea reparării prejudiciilor estimate.

4. Prin decizia Colegiului Penal al Curții de Apel Chișinău din 16 noiembrie 2021, apelul inculpatului a fost respins ca nefondat, sentința s-a menținut fără modificări.

5. În partea descriptivă a deciziei, instanța de apel a menționat că, instanța de fond corect a stabilit circumstanțele de fapt și de drept, just a ajuns la concluzia că, inculpatul a săvârșit infracțiunea prevăzută de art. 186 alin. (2) lit. c) și d) Cod penal, luând în considerație probele administrate legal de către organul de urmărire penală și cercetate în ședința de judecată la prezenta cauză penală, cu respectarea prevederilor art. 100 alin. (4) Cod de procedură penală, le-a dat o apreciere justă potrivit art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, utilității, concludenței, veridicității și coroborării reciproce, stabilind cu certitudine toate aspectele de fapt și de drept, și ajungând la concluzia corectă cu privire la vinovăția inculpatului în comiterea faptei și prezența în acțiunile inculpatului a elementelor infracțiunii incriminate.

Instanța de apel având în vedere argumentele apelului declarat în coraport cu circumstanțele constatate a reținut că, la stabilirea pedepsei s-a ținut seama de prevederile art. 75 Cod penal, potrivit cărora persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate și în strictă conformitate cu dispozițiile părții generale. La stabilirea modului, măsurii, categoriei și termenului pedepsei, instanța de apel la fel a ținut cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, care este supus răspunderii penale, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acesteia.

Prin prisma prevederilor art. 16 Cod penal, infracțiunea comisă de Negru Ion este clasificată în categoria mai puțin grave. Circumstanțe atenuante sau agravante în privința inculpatului nu au fost constatate.

Instanța de apel a considerat că aplicarea unei pedepsei neprivative de libertate în privința inculpatului pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art.186 alin. (2) lit. c) și d) Cod penal, nu ar realiza scopul de restabilire a echității sociale, corectare a inculpatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea lui, cât și a altor persoane. Or, la stabilirea pedepsei instanța a reținut atitudinea inculpatului din timpul procesului de judecată și anume că ultimul s-a eschivat de la prezentarea la ședințele de judecată, precum și lipsa restituirii prejudiciului părții vătămate.

Respectiv, instanța de judecată a apreciat că în privința inculpatului pentru săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 186 alin. (2) lit. c) și d) urmează a fi aplicată o pedeapsă sub formă de închisoare.

Reieșind din gravitatea infracțiunii, circumstanțele și modalitatea în care a fost comisă faptele incriminate, personalitatea inculpatului, eschivarea de la ședințele de judecată, influența pedepsei asupra corectării și reeducării ultimului, instanța de judecată a apreciat că pedeapsa aplicată de prima instanță va atinge scopul legii penale.

Referitor la solicitarea inculpatului pentru aplicarea în privința sa a unei pedepse mai blânde, instanța de apel a constatat că instanța de fond și-a argumentat riguros soluția la acest capitol și a motivat hotărârea pronunțată invocând motive clare din care considerent a ajuns la concluzia că aplicarea unei pedepse mai blânde în favoarea inculpatului nu va asigura reeducarea acestuia. Instanța de fond a respectat cerințele de motivare referitor la procedura executării pedepsei de către inculpat, precum și a luat în considerație atitudinea acestuia față de consecințele survenite, ținând cont de gravitatea acesteia, de circumstanțele în care a fost săvârșită fapta.

Faptul că Negru Ion a recunoscut vinovăția la etapa audierii și s-a căit sincer de cele comise nu constituie circumstanțe privind aplicarea unei pedepse mai blânde decât cea fixată de prima instanță or, aceste circumstanțe au fost luate în considerație de către instanța de fond la individualizarea pedepsei aplicate inculpatului.

La fel, instanța de judecată a luat în considerație și faptul că anterior Negru Ion a fost tras la răspundere penală în baza art. 171 alin. (1) Cod penal (f.d. 24-25), însă urmărirea penală a fost încetată pe motivul împăcării părților (f.d. 27-28).

6. Nefiind de acord cu decizia instanței de apel, avocatul Musteață Sergiu în numele inculpatului a atacat-o cu recurs ordinar, invocând prevederile art. 427 alin. (1) pct. 10) Cod de procedură penală, solicitând casarea deciziei, rejudecarea cauzei și pronunțarea în această parte a unei noi hotărâri prin care inculpatului să-i fie aplicată o pedeapsă non privativă de libertate.

În motivare recurentul a indicat că:

- instanța de apel a individualizat greșit pedeapsa aplicată față de inculpat, cea mai aspră închisoarea;

- inculpatul poate fi corectat prin executarea muncii în folosul comunității;

- instanța de apel nu a luat în considerare faptul că inculpatul a acumulat bani să repare prejudiciul la momentul examinării cauzei în instanța de apel, însă partea vătămată nu era de găsit, fiind plecată peste hotarele țării;

- cauza a fost examinată în lipsa părții vătămate, astfel, circumstanța nerestituirii prejudiciului până la momentul examinării cauzei în instanța de apel nu ar trebui să aibă un caracter determinant pentru alegerea pedepsei;

- inculpatul nu s-a eschivat intenționat de la instanța de fond, motivând că colaboratorii de poliție nu l-au somat să se prezinte;

- referitor la aducerile silite, a comunicat că polițiștii din sat îl cunoșteau cu o altă familie, posibil asta a fost cauza necomunicării lui despre faptul că este căutat de către instanța de judecată;

7. În conformitate cu prevederile art. 431 alin. (1) pct. 1¹) Cod de procedură penală, procurorul a depus referință privitor la opinia sa asupra recursului avocatului, menționând că acesta urmează a fi declarat inadmisibil, ca fiind vădit neîntemeiat și lipsit de temeiuri legale.

8. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar nominalizat pe baza materialului din dosarul cauzei și motivelor invocate, Colegiul penal concluzionează că acesta urmează a fi declarat inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală *instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.*

Conform prevederilor art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, *instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor stipulate expres de art. 427 Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate de recurent.*

Colegiul reține, că recurentul este de acord cu starea de fapt stabilită de instanțele de judecată, precum și cu încadrarea juridică a acțiunilor inculpatului și critică decizia instanței de apel numai cu referire la pedeapsa stabilită, solicitând aplicarea unei pedepse non privative de libertatea.

În general, instanța de recurs notează că, pentru a se reține eroarea de drept stipulată în pct. 10) și pentru a se statua că s-au aplicat pedepse individualizate contrar exigențelor legale, instanțele de fond urmau să facă abstracție de la prevederile art. 75 Cod penal, care reglementează criteriile generale de individualizare a pedepsei, limitele ei în raport cu circumstanțele agravante și atenuante etc., ținând seama de limitele stabilite în partea specială a Codului.

În prezenta speță, temeiul prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 10) Cod de procedură penală nu și-a găsit confirmare, iar întru desfășurarea concluziilor sale, instanța de recurs va purcede la analiza punctată asupra argumentelor invocate, prin prisma temeiului pentru recurs nominalizat.

Față de lucrul judecat de către instanța de apel, Colegiul consideră că o atare

modalitate de individualizare a pedepsei corespunde exigențelor legii penale, iar pedeapsa sub formă de închisoare pe termen de 1 an, este echitabilă, raportată la scopul urmărit de legislator în art. 61 Cod penal, care îl va descuraja de a comite pe viitor alte fapte infracționale.

Faptul că apărarea nu este de acord cu pedeapsa stabilită, considerând-o prea aspră, nu poate servi ca temei pentru aplicarea în privința lui Negru Ion a pedepsei non privative de libertate.

Pedeapsa are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnaților, cât și a altor persoane. Persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele și în strictă conformitate cu dispozițiile legii.

Infracțiunea comisă de Negru Ion, prevăzută de art. 186 alin. (2) lit. c) și d) Cod penal se pedepsește *cu amendă în mărime de la 650 la 1350 unități convenționale sau cu muncă neremunerată în folosul comunității de la 180 la 240 de ore, sau cu închisoare de până la 4 ani*. Din cele menționate, instanța a ținut cont de cerințele atât ale acuzatorului de stat cât și a apărătorului și de impactul infracțiunii asupra societății, și a aplicat închisoare pe termen de 1 an. Schimbarea pedepsei în muncă neremunerată în folosul comunității, conform solicitării recurentului nu a fost suficient argumentată, iar recursul nu motivează de ce instanța de recurs ar trebui să se implice în schimbarea pedepsei inculpatului, motiv pentru care, Colegiul penal respinge solicitarea dată.

Instanța de apel just a concluzionat că sancționarea inculpatului solicitată de recurent ar reprezenta o soluție de pedeapsă penală prea blândă, inequitabilă, inadecvată și disproporțională în raport cu gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite. În plus, inculpatul a fost urmărit penal în baza art. 171 alin. (1) Cod penal, însă urmărirea penală a fost încetată pe motivul împăcării părților, fapt ce-l caracterizează ca o persoană predispusă să comită infracțiune.

Criticile formulate de recurent în recurs sunt identice cu cele indicate în apel și au format obiect de discuție la judecarea cauzei în instanța de apel, care le-a dat o motivare corespunzătoare, argumentată și pe larg expusă în prezenta decizie la **pct. 4-5**, soluție pe care instanța de recurs și-o însușește pe deplin, or materialul probator al cauzei penale dovedește incontestabil legalitatea temeiurilor de fapt și de drept care au dus la pronunțarea hotărârii recurate.

În acest punct de analiză, Colegiul consideră necesar de a face trimitere și la jurisprudența constantă a Curții Europene, prin care s-a statuat cu titlul de principiu că, în cazul în care instanța supremă refuză să admită o cauză din motivul că nu sunt întrunite temeiurile legale pentru această cauză, o motivare foarte succintă poate satisface cerințele art. 6 din Convenție. (cauza Bachowski v. Polonia din 02.11.2010).

Prin urmare, având în vedere considerentele menționate supra și raportând situația reținută în cauză la prevederile art. 432 alin. (2) Cod de procedură penală, Colegiul penal concluzionează că, la judecarea cauzei în ordine de apel, instanța a

respectat prevederile legale relevante, prescrise de art. 414-419 Cod de procedură penală, iar criticele din recursul înaintat de avocatul Musteață Sergiu nu și-au găsit confirmare.

9. În temeiul art. 432 alin. (1) – (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul Penal

d e c i d e :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de avocatul Musteață Sergiu în numele inculpatului, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 16 noiembrie 2021, în cauza penală privindu-l pe NEGRU Ion XXXXX, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 08 aprilie 2022.

Președinte

Nadejda TOMA

Judecător

Liliana CATAN

Judecător

Ion GUZUN